

Bekendtgørelse af lov om landbrugsejendomme

Herved bekendtgøres lov om landbrugsejendomme, jf. lovbekendtgørelse nr. 389 af 27. april 2016, med den ændring, der følger af § 72 i lov nr. 1715 af 27. december 2016.¹⁾

Den bekendtgjorte lovtekst vedrørende § 38 a træder i kraft den 1. februar 2017, jf. § 24, stk. 1, i lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

Kapitel 1

Formål

§ 1. Loven har til formål at

- 1) sikre en forsvarlig og flersidig anvendelse af landbrugsejendomme under hensyn til jordbrugsproduktion, natur, miljø og landskabelige værdier,
- 2) sikre en bæredygtig udvikling af jordbrugserhvervene og en forbedret konkurrenceevne i disse erhverv,
- 3) tilgodese bosætning og udvikling i landdistrikterne og
- 4) bevare selvejet som den overvejende besiddelses- og driftsform i jordbruget samt sikre det fornødne produktionsgrundlag for jordbrugserhvervene.

Kapitel 2

Definitioner

§ 2. Ved en landbrugsejendom forstås i denne lov en ejendom, der er noteret som en landbrugsejendom i Geodatastyrelsens matrikelregister.

Stk. 2. En landbrugsejendom er undergivet landbrugspligt, hvorved forstås, at ejendommen er omfattet af reglerne i denne lov.

Stk. 3. Ved en landbrugsbedrift forstås i denne lov en driftsenhed, der anvendes til jordbrugsmæssige formål, som for jordernes vedkommende er fastsat i lov om drift af landbrugsjorder, og som drives af samme fysiske eller juridiske person. Bedriften kan bestå af en eller flere landbrugsejendomme, arealer uden landbrugspligt samt tilforpantede arealer.

Stk. 4. Ved en medejer af en landbrugsejendom forstås i denne lov en person, der ejer en andel på en femtedel eller derover af en landbrugsejendom, eller som ejer en femtedel eller derover af en virksomhed, der ejer en landbrugsejendom.

Kapitel 3

Planlægning

§ 3. Kommunalbestyrelserne skal mindst en gang i hver valgperiode i samarbejde med Miljø- og Fødevareministeriet²⁾ udarbejde og offentliggøre en analyse af jordbrugserhvervene, der skal sikre, at de jordbrugsmæssige interesser indgår i de regionale vækst- og udviklingsstrategier, kommuneplanerne og lokalplanerne.

Stk. 2. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler for udarbejdelsen og indholdet af jordbrugsanalysen efter stk. 1 og for varetagelsen af de jordbrugsmæssige interesser under den regionale udviklingsplanlægning samt kommune- og lokalplanlægningen.

Kapitel 4

Notering som landbrugsejendom

§ 4. En ejendom kan på ejerens begæring noteres som en landbrugsejendom i matrikelregistret, hvis ejendommen er på 2 ha eller derover og ejendommen anvendes til landbrug, skovbrug, gartneri, herunder blomstergartneri, frugtplantage, planteskole eller lignende jordbrugsvirksomhed og er forsynet med en beboelsesbygning.

Stk. 2. Miljø- og fødevareministeren lader på grundlag af den seneste vurdering til ejendomsværdi og grundværdi foretage notering af landbrugspligt på arealer, der uden at være omfattet af noteringen i matrikelregistret er vurderet under en landbrugsejendom. Der ses dog bort fra arealer, der er fraskilt ejendommen inden for de seneste 5 år.

Stk. 3. Ministeren kan fravige bestemmelserne i stk. 1 og 2, når særlige forhold taler for det.

§ 5. Geodatastyrelsen skal ændre matrikelregistrets notering af ejendomme som landbrugsejendomme i overensstemmelse med de forandringer, der følger af lovens regler om notering og ophævelse af landbrugspligt, ændring af landbrugsejendomme m.v.

Stk. 2. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om den dokumentation, der skal forevises Geodatastyrelsen ved forandringer i matrikelregistret, herunder om, at en praktiserende landinspektør kan afgive erklæring om, at lovens regler er opfyldt.

Kapitel 5

Ophævelse eller bortfald af landbrugspligt

§ 6. Landbrugspligten kan ophæves på en hel landbrugsejendom eller ved udstykning, arealoverførsel el.lign. af en del af en landbrugsejendom, jf. dog stk. 2, ved erklæring fra en praktiserende landinspektør, hvis

- 1) jorden inden 5 år skal anvendes til udbygning af bysamfund med boliger og dertil hørende fællesarealer, til erhverv m.m., til offentlige formål eller til sommerhusbebyggelse m.v., som udelukker en senere anvendelse til jordbrugsmæssige formål, og jorden ligger i byzone, i sommerhusområde eller i områder af landzone, som i en endeligt vedtaget eller godkendt lokalplan er udlagt til de nævnte formål,
- 2) der foreligger landzonetilladelse til udstykningen eller til anvendelsen efter lov om planlægning og jorden inden 5 år skal anvendes til formålet, idet arealet af hver enkelt parcel til helårs- eller fritidsboliger dog skal være under 2 ha og udgøre en sammenhængende lod,
- 3) arealet inden 5 år agtes anvendt til husdyrproduktion i bestående driftsbygninger eller til opførelse af nye bygninger til husdyrproduktion og der foreligger tilladelse fra kommunen efter planloven og miljøreglerne,
- 4) jorden agtes anvendt til supplerende af en parcel i landzone med helårs- eller fritidsbolig og parcellen efter suppleringen er under 2 ha og udgør en sammenhængende lod,
- 5) arealer, der er under 2 ha, ønskes erhvervet af offentlige danske myndigheder,
- 6) arealer, der er over 20 ha, ønskes oprettet som en selvstændig ejendom, der er eller vil blive pålagt fredskovspligt, og som udgør en sammenhængende fredskov,
- 7) jorden agtes anvendt til supplerende af arealer med fredskovspligt, hvorved der fremkommer en sammenhængende fredskovsejendom på over 20 ha,
- 8) arealer, der er under 2 ha, ønskes erhvervet af en godkendt fond, forening eller anden juridisk person, jf. § 24, stk. 6, til naturformål af almen samfundsmæssig karakter, idet det er en betingelse,
 - a) at arealet ligger inden for et område, der er fastlagt efter reglerne i § 24, stk. 7, og

- b) at der tinglyses deklaration, der tager sigte på bevarelse af landskabelige værdier og naturværdier samt almene samfundsmæssige hensyn el.lign., herunder bl.a., at der sikres offentligheden adgang til arealerne, samt at det sikres, at arealet på ny pålægges landbrugspligt, hvis det ikke længere anvendes i overensstemmelse med de generelle retningslinjer, jf. § 24, stk. 7, eller
- 9) arealer, der er under 2 ha, ønskes erhvervet af en almen vandforsyning med henblik på beskyttelse af drikkevandsressourcer, idet det er en betingelse,
 - a) at arealet ligger inden for et område, der i regionplanen er udlagt som et indsatsområde, og der ifølge indsatsplanlægningen er behov for en særlig indsats til beskyttelse af drikkevand, jf. § 13 eller § 13 a i lov om vandforsyning, og
 - b) at der tinglyses deklaration, der tager sigte på, at arealet på ny pålægges landbrugspligt, hvis der ikke længere er behov for beskyttelse af drikkevandsressourcen det pågældende sted.

Stk. 2. Når landbrugspligten ved udstykning el.lign. ophæves på en del af en landbrugsejendom og den øvrige del af ejendommen opretholdes med landbrugspligt, er det en betingelse for ophævelse af landbrugspligten efter stk. 1, at ejendommens beboelsesbygning ligger på restejendommen, eller at ejendommen er undtaget fra bygningskravet, jf. §§ 9 og 10.

Stk. 3. Når en landbrugsejendom med beboelsesbygning ved udstykning eller på anden måde nedbringes under 2 ha og beboelsesbygningen ligger på denne del af ejendommen, bortfalder landbrugspligten.

Stk. 4. Landbrugspligten kan på ejerens begæring ophæves på en landbrugsejendom, der ved lovens ikrafttræden er under 2 ha, hvis ejendommen er forsynet med en beboelsesbygning.

Stk. 5. Miljø- og fødevarerministeren kan fastsætte regler om, at landbrugspligten kan ophæves uden tilladelse i videre omfang end efter stk. 1-4.

§ 7. Miljø- og fødevarerministeren kan efter ansøgning meddele tilladelse til, at landbrugspligten ophæves, jf. stk. 2-5.

Stk. 2. Ministeren kan meddele tilladelse til, at landbrugspligten ophæves, når særlige forhold taler for det.

Stk. 3. Ministeren kan meddele tilladelse til, at landbrugspligten ophæves på arealer under 2 ha, der ønskes erhvervet til naturformål af almen samfundsmæssig karakter. En tilladelse kan gøres betinget, jf. § 6, stk. 1, nr. 8, og § 7, stk. 5.

Stk. 4. Ministeren kan meddele tilladelse til, at landbrugspligten ophæves på en landbrugsejendom på 2 ha eller derover, der anvendes til væksthusholderi eller planteskole, som drives med et erhvervsmæssigt sigte. Landbrugspligten kan endvidere ophæves, hvis der er tale om supplerende af en sådan gartneriejendom eller planteskole uden landbrugspligt.

Stk. 5. Ophævelse af landbrugspligt kan betinges af, at arealet på ny pålægges landbrugspligt og afhændes til sammenlægning med en landbrugsejendom efter reglerne i § 29 eller som en bygningsløs landbrugsejendom på over 2 ha, hvis arealet ikke inden en nærmere fastsat frist på mindst 18 måneder er taget i brug til formålet, eller hvis arealet ikke længere anvendes til det omhandlede formål. Ophævelse af landbrugspligt kan ligeledes betinges af, at ejendommens øvrige jorder fraskilles ejendommen og afhændes til sammenlægning med anden landbrugsejendom eller som en bygningsløs ejendom, jf. § 10.

Kapitel 6

Bopælskrav, beboelsesbygninger, bygningsløse landbrugsejendomme, drift m.v.

§ 8. Pligten til fast bopæl ved erhvervelse af en landbrugsejendom, jf. §§ 12-16, skal opfyldes af en erhverver i 10 år. Tilsvarende gælder ved erhvervelse af jord til supplerende af en landbrugsejendom, jf. § 29. Pligten skal opfyldes ved, at erhververen tager fast bopæl på den pågældende landbrugsejendom eller på en anden landbrugsejendom, som den pågældende eller dennes ægtefælle eller samlever er ejer eller medejer af. Boligen skal være hovedbopæl i skattemæssig forstand.

Stk. 2. Bopælspligten efter stk. 1 kan endvidere opfyldes ved, at en anden person end erhververen tager fast bopæl på ejendommen eller på en anden landbrugsejendom, som erhververen er ejer eller medejer af. Erhververen kan i så fald kun opholde sig på ejendommen, når dette sker i naturlig tilknytning til ejendommens drift.

Stk. 3. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om kravet om fast bopæl og om, hvornår en person kan betragtes som samlever.

Stk. 4. Ministeren kan dispensere fra stk. 1 og 2, når særlige forhold taler for det.

Stk. 5. For erhvervelser, jf. §§ 12-16, hvor bindende købsaftale er indgået inden den 1. april 2010, gælder dog fortsat, at pligten til fast bopæl skal opfyldes af en erhverver i 8 år.

§ 8 a. (Ophævet)

§ 9. En landbrugsejendom skal holdes forsynet med en passende beboelsesbygning, medmindre ejendommen ejes sammen med en anden landbrugsejendom med beboelsesbygning, jf. § 10.

Stk. 2. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om størrelse, beliggenhed og karakter af den i stk. 1 nævnte beboelsesbygning.

Stk. 3. Beboelsesbygningen på en landbrugsejendom skal holdes forsvarligt ved lige. Hvis den ødelægges, forfalder eller tillades fraskilt, skal fornøden beboelse genopføres eller istandsættes inden 2 år, jf. dog § 10.

Stk. 4. Hvis ubenyttede bygninger på en landbrugsejendom virker stærkt skæmmende i forhold til omgivelserne, kan ministeren meddele ejeren påbud om inden en fastsat frist at bringe disse i en sådan stand, at de ikke længere virker stærkt skæmmende, eller at fjerne bebyggelsen. Det samme gælder, hvis bygninger, som er delvis nedrevet eller ødelagt ved brand eller på anden måde, i et længere tidsrum henstår i en sådan tilstand, at de virker stærkt skæmmende i forhold til omgivelserne.

Stk. 5. Ministeren kan dispensere fra bestemmelserne i stk. 1 og 3, når særlige grunde taler for det.

Stk. 6. Hvis en landbrugsejendom har været uden beboelsesbygning i over 2 år eller har været ubeboet og haft en ødelagt eller forfalden beboelsesbygning i over 2 år i strid med bestemmelserne i stk. 1 og 3, kan ministeren fravige kravet om, at en landbrugsejendom skal være forsynet med en beboelsesbygning, og bestemme, at der ikke må opføres nye bygninger på ejendommen, samt at ejendommen ved førstkomende ejerskifte skal afhændes til sammenlægning med en bestående landbrugsejendom efter reglerne i § 29 eller som en bygningsløs landbrugsejendom, jf. § 10.

§ 10. Beboelsesbygningen på en landbrugsejendom, der ejes lovligt sammen med en anden landbrugsejendom med beboelsesbygning, kan nedrives uden tilladelse eller fraskilles ved erklæring fra en praktiserende landinspektør, hvis der tinglyses deklARATION som nævnt i stk. 2. Beboelsesbygningen kan fraskilles med et areal under 2 ha uden landbrugspligt eller med et areal på 2 ha eller derover som en landbrugsejendom, jf. § 30, stk. 1. Den bygningsløse landbrugsejendom skal være på mindst 2 ha.

Stk. 2. Når beboelsesbygningen nedrives eller fraskilles, skal der tinglyses deklARATION på den bygningsløse landbrugsejendom om,

- 1) at der ikke uden særlig tilladelse må opføres bygninger på ejendommen,
- 2) at den til enhver tid skal ejes sammen med en landbrugsejendom med beboelsesbygning, og
- 3) at den kun kan afhændes til sammenlægning med en anden landbrugsejendom eller som en bygningsløs landbrugsejendom, jf. nr. 2.

Stk. 3. Et areal på 2 ha eller derover kan fraskilles en landbrugsejendom med beboelsesbygning som en bygningsløs landbrugsejendom ved erklæring fra en praktiserende landinspektør, når

- 1) jorden afhændes til ejeren af en landbrugsejendom med beboelsesbygning,
- 2) der er indgået aftale om køb af jorden som en bygningsløs landbrugsejendom,
- 3) betingelserne for erhvervelse af jorden som en selvstændig landbrugsejendom er opfyldt, og
- 4) der på ejendommen tinglyses en deklARATION som nævnt i stk. 2.

Stk. 4. Der kan endvidere oprettes bygningsløse landbrugsejendomme på 2 ha eller derover, der erhverves af en offentlig myndighed, en almen vandforsyning, en fond, forening eller anden juridisk person, jf. §§ 22-24. Oprettelse af en sådan bygningsløs landbrugsejendom kan ske ved erklæring fra en praktiserende landinspektør, hvis det godtgøres, at betingelserne i §§ 22-24 er opfyldt.

Stk. 5. Miljø- og fødevarerministeren kan meddele tilladelse til at fravige reglerne i stk. 1-4, når særlige forhold taler for det.

§ 11. En landbrugsejendom skal drives på forsvarlig måde under hensyn til de erhvervsmæssige jordbrugsmæssige udnyttelsesmuligheder, til natur og miljø og til bevarelse af de landskabelige værdier. Anvendelse til naturformål betragtes også som forsvarlig drift.

Stk. 2. Ingen del af en landbrugsejendom må tages i brug til ikke jordbrugsmæssige formål, medmindre en sådan anvendelse er i overensstemmelse med bestemmelserne i lov om planlægning eller lov om råstoffer.

Kapitel 7

Personers erhvervelse af landbrugsejendomme i landzone

A. Fri handel

§ 12. En person kan erhverve adkomst på en eller flere landbrugsejendomme i landzone, hvis erhververen inden 6 måneder efter erhvervelsen opfylder pligten til fast bopæl i § 8.

§ 13. (Ophævet)

B. Arv m.v.

§ 14. Ejerens ægtefælle kan erhverve adkomst på en landbrugsejendom i landzone ved hensiddent i uskiftet bo, ved deling af fællesbo ved separation eller skilsmisse eller ved arv fra ægtefælle, hvis ejeren har haft lovlig adkomst på ejendommen.

Stk. 2. Andre end ejerens ægtefælle kan erhverve adkomst på en landbrugsejendom i landzone ved arv, hvis

- 1) arveladeren eller dennes ægtefælle har haft lovlig adkomst på den pågældende ejendom i mindst 8 år, og
- 2) erhververen inden 2 år efter erhvervelsen opfylder kravet om fast bopæl, jf. § 8.

C. Familiehandel

§ 15. Adkomst på en landbrugsejendom i landzone kan overdrages til ejerens ægtefælle, samlever, søskende, søskendebørn og svigerbørn eller til en person, der er beslægtet med ejeren i ret op- eller nedstigende linje, hvis

- 1) overdrageren eller dennes ægtefælle har haft lovlig adkomst på den pågældende ejendom i mindst 8 år, og
- 2) erhververen inden 2 år efter erhvervelsen opfylder pligten til fast bopæl, jf. § 8.

D. Erhvervelse af en anpart

§ 16. En person kan erhverve adkomst på en anpart i en landbrugsejendom i landzone ved hensiddent i uskiftet bo, ved deling af fællesbo ved separation eller skilsmisse eller ved arv fra ægtefælle, hvis overdrageren eller arveladeren har haft lovlig adkomst på den pågældende anpart i ejendommen.

Stk. 2. Herudover kan en person erhverve adkomst på en anpart i en landbrugsejendom i landzone, hvis mindst en af anpartshaverne er ejer af en anpart på en femtedel eller derover af ejendommen og opfylder betingelserne for personlig erhvervelse i §§ 12, 14 eller 15.

E. Dispensation

§ 17. Miljø- og fødevareministeren kan dispensere fra bestemmelserne i §§ 12-16, når særlige forhold taler for det, herunder i de i stk. 2 nævnte tilfælde.

Stk. 2. Ministeren kan dispensere fra bestemmelserne i §§ 12-16, når

- 1) erhvervelsen sker med henblik på en anvendelse som anført i § 6, stk. 1, nr. 1 og 2, og ejendommen kan påregnes udlagt til det pågældende formål i nær fremtid,
- 2) erhvervelsen sker i erhvervsøjemed med henblik på en ikkejordbrugsmæssig anvendelse, som i øvrigt må anses for ønskelig ud fra en almindelig samfundsmæssig vurdering,
- 3) erhvervelsen sker med henblik på særlige formål, herunder anvendelse til videnskabelige, undervisningsmæssige, almene sociale, sundhedsmæssige eller almene rekreative formål,
- 4) erhvervelsen sker i forbindelse med etablering af vådområder, naturgenopretning el. lign., eller
- 5) erhvervelsen sker med henblik på anvendelse af arealer til naturformål af almen samfundsmæssig karakter.

Kapitel 8

(Ophævet)

Kapitel 9

Selskabers m.v. erhvervelse af landbrugsejendomme i landzone

§ 20. Et aktieselskab, et anpartsselskab, et partnerselskab, et iværksætterselskab, et europæisk selskab (SE), en erhvervsdrivende fond, en alternativ investeringsfond eller et forsikringsselskab kan erhverve adkomst på en eller flere landbrugsejendomme i landzone, hvis en person inden 6 måneder efter erhvervelsen tager fast bopæl på en landbrugsejendom, der ejes af selskabet, fonden eller forsikringsselskabet. Kravet om fast bopæl skal opfyldes i 10 år.

Stk. 2. Miljø- og fødevareministeren kan dispensere fra bestemmelsen om fast bopæl i stk. 1, når særlige forhold taler for det.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om, at andre juridiske personer også kan erhverve landbrugsejendomme uden tilladelse, nærmere regler om kravet om fast bopæl og regler om oplysnings- og indberetningspligt med henblik på kontrol og registrering m.v. i forbindelse med selskabers, fondes og forsikringsselskabers erhvervelse og besiddelse af landbrugsejendomme.

§ 21. Miljø- og fødevareministeren kan meddele tilladelse til, at en juridisk person i andre end de i §§ 20 og 22-24 omhandlede tilfælde kan erhverve adkomst på en landbrugsejendom i landzone, hvis

- 1) erhvervelsen sker med henblik på jordens anvendelse til forsøgs-, forsknings- eller forædlingsvirksomhed,
- 2) erhvervelsen omhandler væksthushavener eller planteskoler, der drives med et erhvervmæssigt sigte,
- 3) erhververen er et interessentskab, et kommanditselskab, et medarbejderinvesteringsselskab, et andelselskab med begrænset ansvar eller en forening med begrænset ansvar, der ønsker at erhverve en landbrugsejendom med henblik på en jordbrugsmæssig udnyttelse, eller
- 4) særlige forhold i øvrigt taler for det.

Kapitel 10

Offentlige myndigheders og fondes m.v. erhvervelse af landbrugsejendomme eller dele af landbrugsejendomme

§ 22. En offentlig dansk myndighed kan erhverve adkomst på en landbrugsejendom eller en del af en landbrugsejendom uden tilladelse. Det samme gælder for kommunale fællesskaber, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse.

Stk. 2. For så vidt angår folkekirkens erhvervelse af adkomst på landbrugsejendomme, kræves dog tilladelse fra kirkeministeren.

Stk. 3. Miljø- og fødevarerministeren kan meddele tilladelse til, at en udenlandsk offentlig myndighed erhverver en landbrugsejendom, når særlige forhold taler for det.

§ 23. En almen vandforsyning kan uden tilladelse erhverve og bevare adkomst på en landbrugsejendom i landzone med henblik på beskyttelse af drikkevandsressourcer, når det sker i overensstemmelse med en indsatsplan, som er vedtaget efter § 13 eller § 13 a i lov om vandforsyning m.v.

Stk. 2. En almen vandforsyning kan også uden tilladelse erhverve og bevare adkomst på et areal på 2 ha eller derover af en landbrugsejendom i landzone som en bygningsløs landbrugsejendom med henblik på beskyttelse af drikkevandsressourcer, jf. stk. 1. På den bygningsløse landbrugsejendom skal der tinglyses deklaration om, at der ikke uden særlig tilladelse må opføres nye bygninger på ejendommen.

Stk. 3. Hvis den almene vandforsyning ikke længere har behov for ejendommen eller det pågældende areal til beskyttelse af drikkevandsressourcen, skal ejendommen eller det pågældende areal afhændes inden 6 måneder, medmindre der opnås dispensation efter stk. 4.

Stk. 4. Miljø- og fødevarerministeren kan fravige bestemmelserne i stk. 1-3, når særlige forhold taler for det.

§ 24. En fond, forening eller anden juridisk person, der har til formål at støtte almennyttige naturbeskyttelsesformål, kan uden tilladelse erhverve og bevare adkomst på en landbrugsejendom i landzone med henblik på anvendelse til naturformål, hvis

- 1) erhververen har opnået forhåndsgodkendelse, jf. stk. 6,
- 2) landbrugsejendommen i dens helhed ligger inden for områder, der er fastsat efter regler udstedt i medfør af stk. 7, og
- 3) erhververen forpligter sig til
 - a) at anvende ejendommen i overensstemmelse med de generelle retningslinjer, der er fastlagt for den pågældende områdetype, jf. stk. 7,
 - b) at der sikres offentligheden adgang til ejendommens jorder, og
 - c) at afhænde ejendommen efter lovens regler, hvis den ikke længere anvendes i overensstemmelse med retningslinjerne m.v., jf. litra a og b.

Stk. 2. En fond, forening eller juridisk person, der opfylder betingelserne i stk. 1, kan også uden tilladelse erhverve og bevare adkomst på et areal på 2 ha eller derover af en landbrugsejendom i landzone som en bygningsløs landbrugsejendom med henblik på anvendelse til naturformål, jf. § 10, stk. 4. På den bygningsløse landbrugsejendom skal der tinglyses deklaration om, at der ikke uden særlig tilladelse må opføres nye bygninger på ejendommen.

Stk. 3. Miljø- og fødevarerministeren kan meddele tilladelse til, at en fond, forening eller juridisk person, der opfylder betingelserne i stk. 1, nr. 1 og 3, kan få tilladelse til at erhverve en landbrugsejendom, der ligger uden for de områder, der er fastsat efter regler udstedt i medfør af stk. 7.

Stk. 4. Uanset stk. 1 og 2 kan ministeren meddele tilladelse til, at en fond, forening eller anden juridisk person, der har til formål at støtte almennyttige naturbeskyttelsesformål, kan erhverve adkomst på en landbrugsejendom i landzone eller en del af en landbrugsejendom i landzone til naturformål.

Stk. 5. En tilladelse efter stk. 3 og 4 skal normalt betinges af, at der på ejendommen tinglyses deklaration, der tager sigte på opfyldelse af formålet med erhvervelsen og indeholder vilkår om afhændelse i overensstemmelse med lovens regler, hvis betingelserne for erhvervelsen ikke overholdes. Der kan også stilles krav, der tager sigte på bevarelse af landskabelige værdier og naturværdier samt almene samfundsmæssige hensyn og lign., og krav om, at der sikres offentligheden adgang til arealerne.

Stk. 6. Ministeren kan fastsætte

- 1) regler, hvorefter en fond, forening eller anden juridisk person, der har til formål at støtte almennyttige naturbeskyttelsesformål, kan opnå en forhåndsgodkendelse til at erhverve adkomst på en landbrugsejendom eller en del af en landbrugsejendom,
- 2) regler om, at en forhåndsgodkendelse kan tilbagekaldes, og
- 3) regler om oplysningspligt m.v.

Stk. 7. Ministeren kan desuden fastsætte regler om, at fonde, foreninger eller andre juridiske personer kan erhverve adkomst på en landbrugsejendom eller en del af en landbrugsejendom uden tilladelse, hvis der er tale om arealer, der ligger i særlige naturområder, og fastsætte generelle retningslinjer for anvendelsen af de pågældende jorder.

Kapitel 11

Fravigelse af vedtægts- eller fundatsbestemmelser

§ 25. Den ansvarlige ledelse for et selskab, en forening eller anden sammenslutning eller fællesskab eller en offentlig eller privat institution eller en fond kan uanset bestemmelserne i vedtægt, fundats el.lign. afhænde ejendomme eller arealer, der benyttes jordbrugsmæssigt.

Stk. 2. I det omfang et selskab m.v. som følge af bestemmelserne i denne lov afskæres fra at erhverve landbrugsejendomme, kan ledelsen anvende midlerne til køb af fast ejendom af anden art eller anbringe dem i overensstemmelse med de regler, der af justitsministeren er fastsat for anbringelse af myndiges båndlagte midler. Det samme gælder for midler, som fremkommer ved salg af ejendomme eller arealer som nævnt i stk. 1.

Stk. 3. For selskaber m.v. under offentligt eller andet særligt foreskrevet tilsyn kræves tilsynets godkendelse af de i stk. 1 og 2 omtalte fravigelser fra vedtægt, fundats el.lign.

Kapitel 12

Samdrift og forpagtning

§ 26. Landbrugsejendomme kan drives sammen, hvis

- 1) ejendommene lovligt ejes af samme ejer, eller
- 2) bestemmelserne om forpagtning i §§ 27 og 28 er opfyldt.

Stk. 2. To eller flere ejere eller forpagtere af landbrugsejendomme kan aftale helt eller delvis at drive deres bedrifter i fællesskab.

§ 27. En person eller en virksomhed m.v., jf. § 20, stk. 1 og 2, kan forpagte en landbrugsejendom i dens helhed for et tidsrum af højst 30 år. Tilsvarende gælder for et fællesskab af personer, der opfylder betingelserne i § 16, stk. 2, eller en virksomhed, der har lovlig adkomst på en eller flere landbrugsejendomme med tilladelse efter § 21, nr. 3.

Stk. 2. Miljø- og fødevarerministeren kan dispensere fra stk. 1, når særlige forhold taler for det. Tilladelse til forpagtning for et længere tidsrum end 30 år kan dog ikke meddeles.

§ 28. Forpagtning eller leje af en del af en landbrugsejendom kan ske for et tidsrum af højst 30 år, hvis

- 1) forpagtningsforholdet vedrører jorder, eventuelt med bygninger, der indgår i samdrift med en anden landbrugsejendom,
- 2) forpagtningsforholdet alene omfatter vedvarende græsarealer og naturarealer, som benyttes til græsning,
- 3) lejeforholdet alene omfatter arealer under 1000 m², der skal anvendes til haveformål,
- 4) lejeforholdet alene vedrører avlsbygninger,
- 5) lejeforholdet alene vedrører beboelsesbygninger, eventuelt med tilhørende have el.lign., i det omfang beboelsen ikke er nødvendig for bedriften, eller
- 6) lejeforholdet alene vedrører et areal, der skal anvendes til opførelse af bygninger til jordbrugsmæssig produktion.

Stk. 2. Miljø- og fødevarerministeren kan dispensere fra bestemmelserne i stk. 1, når særlige forhold taler for det. Dispensation for et længere tidsrum end 30 år kan dog ikke meddeles.

Kapitel 13

Omlægning af jorder mellem landbrugsejendomme

§ 29. En landbrugsejendom eller et areal, der fraskilles en landbrugsejendom, kan sammenlægges med en anden landbrugsejendom ved erklæring fra en praktiserende landinspektør, jf. dog stk. 2, hvis

- 1) suppleringsjorden ligger inden for en luftlinjeafstand på 2 km for dyrkningsjorder, 5 km for vedvarende græsarealer og 10 km for fradragsarealer, jf. stk. 2, regnet fra ejendommens beboelsesbygning og ved bygningsløse ejendomme fra ejendommens hovedlod og
- 2) pligten til fast bopæl, jf. § 8 og § 20, stk. 1, er opfyldt inden 6 måneder, hvis der er tale om erhvervelse af suppleringsjord.

Stk. 2. Ved fradragsarealer efter stk. 1 forstås følgende arealer:

- 1) Arealer pålagt fredskovspligt og arealer helt uden jordbrugsmæssig værdi, herunder søarealer, strandbredder og lign.
- 2) Arealer, der ikke må tilføres gødning efter lovgivningen eller efter en aftale med en offentlig myndighed eller en almen vandforsyning, hvis aftalen har en varighed på mindst 20 år.

Stk. 3. Ministeren kan dispensere fra bestemmelserne i stk. 1, når særlige forhold taler for det.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler om, at sammenlægning kan ske uden tilladelse i videre omfang end efter stk. 1.

Kapitel 14

Oprettelse af nye selvstændige landbrugsejendomme

§ 30. Når beboelsesbygningen på en landbrugsejendom fraskilles efter lovens § 10 med et jordtilliggende på 2 ha eller derover, oprettes ejendommen med beboelsesbygning og den bygningsløse ejendom som to selvstændige landbrugsejendomme.

Stk. 2. Miljø- og fødevarerministeren kan tillade udstykning af en landbrugsejendom med henblik på oprettelse af nye selvstændige landbrugsejendomme.

Stk. 3. Ministeren kan tillade, at tidligere nedlagte landbrugsejendomme og fritliggende beboelsesejendomme suppleres og oprettes som nye selvstændige landbrugsejendomme.

Kapitel 15

(Ophævet)

Kapitel 16

(Ophævet)

Kapitel 17

Fælles bestemmelser om administration af loven

§ 37. Miljø- og fødevarerministeren kan fastsætte regler om dispensationer og tilladelser efter denne lov, om administration af loven, herunder om, hvilke oplysninger og erklæringer der skal foreligge ved ansøgninger om tilladelser m.v. i henhold til loven, og om, hvilke oplysninger og erklæringer der skal afgives i forbindelse med erhvervelse, jordomlægning m.v., der kan ske uden tilladelse efter loven.

Stk. 2. Såfremt matrikulære forandringer sker som følge af ekspropriation eller kendelse om jordfordeling eller fredningskendelse, er forholdet ikke omfattet af reglerne om landinspektørerklæring i § 6, stk. 1, § 10, stk. 1, eller § 29, stk. 1, idet udstykningskontrollen i disse tilfælde varetages af vedkommende myndighed, jf. § 24 i lov om udstykning og anden registrering i matriklen.

§ 37 a. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Miljø- og Fødevareministeriet om forhold, som er omfattet af denne lov eller af regler udstedt i medfør heraf, skal foregå digitalt.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur el. lign.

Stk. 3. En digital meddelelse anses efter denne lov for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

§ 37 b. Hvor det efter denne lov eller regler udstedt i medfør heraf er et krav, at et dokument, som er udstedt af andre end miljø- og fødevareministeren, skal være underskrevet, kan dette krav opfyldes ved anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt dokumentet, jf. dog stk. 2. Sådanne dokumenter sidestilles med dokumenter med personlig underskrift.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om opfyldelse af underskriftskrav, jf. stk. 1.

§ 38. Henlægger miljø- og fødevareministeren sine beføjelser efter loven til en myndighed under ministeriet, kan ministeren fastsætte regler om adgangen til at klage over myndighedens afgørelser, herunder om, at klage ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed, samt at klage alene kan angå retlige spørgsmål, og om myndighedens adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage. Ministeren kan i den forbindelse endvidere fastsætte regler om indgivelse af klager, herunder om formkrav hertil.

Stk. 2. Ministeren kan efter forhandling med vedkommende minister eller kommunale organisation fastsætte regler om en anden offentlig myndigheds eller institutions medvirken ved varetagelse af opgaver efter loven. Ministeren kan i forbindelse hermed fastsætte regler om adgangen til at klage over myndighedens eller institutionens afgørelser, herunder om, at klage ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed, samt at klage alene kan angå retlige spørgsmål, og om myndighedens eller institutionens adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage. Ministeren kan i den forbindelse endvidere fastsætte regler om indgivelse af klager, herunder om formkrav hertil.

§ 38 a. Afgørelser truffet i henhold til denne lov eller regler udstedt i medfør heraf kan, hvis ikke andet er fastsat i loven eller i henhold til regler udstedt i medfør heraf, påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet, som behandler sagen i afdelingen omhandlet i § 3, stk. 1, nr. 4, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet, og kan dermed ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 2. Afgørelser truffet af en jordbrugskommission i henhold til loven eller i henhold til regler udstedt i medfør af loven før den 1. april 2013 kan alene påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet, for så vidt angår retlige spørgsmål.

Stk. 3. Klage til Miljø- og Fødevareklagenævnet indgives skriftligt til den myndighed, der har truffet afgørelsen, ved anvendelse af digital selvbetjening, jf. dog § 21, stk. 2-4, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet. Myndigheden skal, hvis den vil fastholde afgørelsen, snarest og som udgangspunkt ikke senere end 3 uger efter modtagelsen af klagen videresende klagen til klageinstansen. Klagen skal ved videresendelsen være ledsaget af den påklagede afgørelse, de dokumenter, der er indgået i sagens bedømmelse, og en udtalelse fra myndigheden med dennes bemærkninger til sagen og de i klagen anførte klagepunkter.

§ 39. Tilladelser og dispensationer efter denne lov kan betinges og tidsbegrænses. Betingelser og tidsbegrænsninger er bindende for indehavere af rettigheder i ejendommen uanset tidspunktet for rettens stiftelse og kan af miljø- og fødevareministeren foranlediges tinglyst på ejerens bekostning.

Stk. 2. En tilladelse eller dispensation, der er meddelt efter denne lov, bortfalder, hvis den ikke er udnyttet inden 3 år efter at være meddelt.

Stk. 3. Betingelser om tinglysning af deklARATION, der er en forudsætning for, at en disposition kan foretages uden tilladelse, jf. §§ 6, 10, 23 og 24, er bindende for indehavere af rettigheder i ejendomme uanset tidspunktet for rettens stiftelse.

§ 40. Tilladelse eller dispensation til at erhverve adkomst på en landbrugsejendom i landzone eller til forpagtning af en landbrugsejendom skal søges inden 4 uger efter, at der er indgået aftale om køb eller forpagtning, medmindre miljø- og fødevareministeren efter ansøgning i det enkelte tilfælde beslutter at forlænge fristen.

Stk. 2. Tilladelse til fortsat at bevare adkomst på en landbrugsejendom eller til at fortsætte en forpagtning af en sådan skal søges inden 4 uger, hvis ejeren eller forpagteren ikke længere opfylder betingelserne for fortsat at have adkomst eller for fortsat at kunne forpagte ejendommen, medmindre ministeren efter ansøgning i det enkelte tilfælde beslutter at forlænge fristen. Fristen løber fra det tidspunkt, hvor ejeren eller forpagteren ikke længere opfylder de nævnte betingelser.

Stk. 3. Erhvervelse af adkomst på en del af en landbrugsejendom omfattes ikke af ansøgningsfristen i stk. 1, idet ansøgning, der forudsætter gennemførelse af matrikulære forandringer, omfattes af § 21 i lov om udstykning og anden registrering i matriklen.

§ 41. Når erhververen ikke opfylder betingelserne for at erhverve adkomst på en landbrugsejendom i landzone eller en anpart i en sådan landbrugsejendom, kan miljø- og fødevareministeren meddele den pågældende påbud om at afhænde ejendommen inden for en nærmere fastsat frist på mindst 6 måneder og højst 1 år, medmindre ministeren efter ansøgning i det enkelte tilfælde beslutter at forlænge fristen.

Stk. 2. Når en ansøgning om tilladelse til erhvervelse af adkomst på en landbrugsejendom i landzone eller en ansøgning om tilladelse til forpagtning af en landbrugsejendom ikke indgives rettidigt, kan ministeren meddele ejeren påbud om at afhænde ejendommen inden for en nærmere fastsat frist på mindst 6 måneder og højst 1 år eller meddele forpagteren påbud om inden en tilsvarende frist at fratræde brugsforholdet. Det samme gælder, hvis tilladelse nægtes eller bortfalder, eller de for tilladelsen stillede vilkår ikke opfyldes. I tilfælde af en ejendoms overtagelse til brugeligt pant kan der under samme omstændigheder meddeles panthavere pålæg om at fravige brugspanteforholdet.

§ 42. En landbrugsejendom i landzone, der er overtaget på auktion eller til brugeligt pant, skal inden 1 år fra overtagelsesdagen sælges til en person, en fond eller et selskab m.v. i overensstemmelse med lovens regler, medmindre erhververen selv opfylder betingelserne for at erhverve adkomst på ejendommen eller brugspanteforholdet ophører. Miljø- og fødevareministeren kan dog forlænge fristen.

§ 43. Et dokument om erhvervelse af adkomst på en landbrugsejendom i landzone skal tinglyses, inden 1 år efter at der er indgået bindende aftale om erhvervelsen. I tilfælde, hvor erhvervelsen kun kan ske med tilladelse, skal adkomstdokumentet tinglyses, inden 1 år efter at miljø- og fødevareministeren har meddelt tilladelse til erhvervelsen.

Stk. 2. Hvis der ved anmeldelse til tinglysning af et dokument om erhvervelse af adkomst på en landbrugsejendom i landzone eller ved anmeldelse til tinglysning af en forpagtningskontrakt vedrørende en landbrugsejendom ikke forevises tilladelse fra ministeren eller fornøden dokumentation for, at erhvervelsen eller forpagtningen kan ske uden tilladelse, sætter dommeren i overensstemmelse med reglerne i tinglysningsloven en frist til fremskaffelse af tilladelse eller dokumentation. I de i § 22, stk. 2, omhandlede tilfælde skal der foreligge tilladelse fra kirkeministeren.

Stk. 3. Vilkår, der er optaget i ministerens tilladelse, er ikke til hinder for dokumentets lysning uden frist.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler for den dokumentation, der skal forevises tinglysningsdommeren.

§ 44. (Ophævet)

Kapitel 18

Kontrol og tilsyn

§ 45. Miljø- og fødevarerministeren har til enhver tid mod behørig legitimation og uden retskendelse adgang til offentlige eller private ejendomme m.v. med henblik på kontrol af overholdelse af lovens regler eller regler fastsat i medfør af loven.

Stk. 2. Politiet yder om nødvendigt bistand hertil. Ministeren kan efter aftale med justitsministeren fastsætte nærmere regler herom.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om kontrol og tilsyn.

§ 46. Miljø- og fødevarerministeren påser, at loven og regler, der er udstedt efter loven, overholdes, herunder at påbud og vilkår, der er fastsat i tilladelser, overholdes.

§ 47. Miljø- og fødevarerministeren kan indhente de oplysninger hos andre offentlige myndigheder, der er nødvendige for at kontrollere, at loven og regler, der er udstedt i medfør af loven, overholdes, bl.a. med henblik på registersamkøring og sammenstilling af oplysninger i kontroløjemed, herunder oplysninger om skatteforhold.

§ 48. De kommunale myndigheder skal give indberetning til miljø- og fødevarerministeren, når de får kendskab til overtrædelser af denne lovs bestemmelser. De kommunale myndigheder skal på begæring af ministeren, anklagemyndigheden eller domstolene foretage syn og afgive udtalelser om landbrugsejendommers bygninger og driftsforhold.

§ 49. Miljø- og fødevarerministeren og kommunale myndigheder kan forlange at få udleveret eller indsendt kopi af erhvervsdokumenter og andre skriftlige aftaler, som ligger til grund for erhvervsen, samt dokumentation vedrørende indgåede forpagtningsaftaler.

Stk. 2. Tinglysnings-, lignings- og vurderingsmyndighederne og de kommunale myndigheder skal meddele ministeren de oplysninger, der er nødvendige til lovens gennemførelse.

Kapitel 19

Straffebestemmelser

§ 50. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der

- 1) overtræder § 6, stk. 1 og 2, § 8, stk. 1 og stk. 2, 2. pkt., § 9, stk. 1 og 3, § 10, stk. 1-4, § 11, §§ 12-16, § 20, stk. 1, § 23, stk. 1-3, § 24, stk. 1 og 2, § 26, stk. 1, § 27, stk. 1, § 28, stk. 1, § 29, stk. 1, § 40, stk. 1 og 2, § 42 eller § 43, stk. 1,
- 2) tilsidesætter vilkår knyttet til en tilladelse eller dispensation efter § 7, stk. 2-5, § 8, stk. 4, § 9, stk. 5, § 10, stk. 5, § 17, § 20, stk. 3, § 21, § 23, stk. 4, § 24, stk. 3-5, § 27, stk. 2, § 28, stk. 2, § 29, stk. 3, eller § 30, stk. 2 og 3, eller
- 3) undlader at efterkomme påbud efter § 9, stk. 4 og 6, eller § 41.

Stk. 2. På samme måde straffes den, der

- 1) bevarer adkomst på en landbrugsejendom i strid med loven,
- 2) opretholder et forpagtningsforhold eller lejemål i strid med loven.

Stk. 3. I forskrifter, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Kapitel 20

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 51. Loven træder i kraft den 1. september 2004.³⁾

§ 52. Ved lovens ikrafttræden ophæves landbrugsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 598 af 15. juli 1999, som ændret ved § 43 i lov nr. 145 af 25. marts 2002, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. § 7, stk. 3, og stk. 5, nr. 1 og 2, i den i stk. 1 nævnte lov forbliver i kraft indtil videre. Regler udstedt i medfør af disse bestemmelser forbliver ligeledes i kraft. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri fastsætter tidspunktet for ophævelsen af bestemmelserne.

Stk. 3. Regler fastsat i medfør af den i stk. 1 nævnte lov forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af nye regler fastsat i medfør af denne lov eller andre love.

Stk. 4. Loven har virkning for retshandler, der indgås efter den 1. september 2004, jf. dog stk. 5.

Stk. 5. Lovens §§ 10 og 29 har virkning for ansøgninger, der indkommer til jordbrugskommissionerne eller Kort- og Matrikelstyrelsen efter den 1. september 2004, jf. dog § 53.

Stk. 6. Samdrifts- og forpagtningsforhold, der er etableret inden den 1. september 2004, kan fortsættes af ejeren henholdsvis forpagteren eller disses pårørende, jf. personkredsen i lovens § 15.

§ 53. Tilladelser og dispensationer, der er meddelt efter den hidtidige lovgivning, bevarer deres gyldighed. Det samme gælder de vilkår, der er fastsat i tilladelserne, medmindre ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri gør undtagelse herfra.

§ 54. Loven gælder ikke for Københavns og Frederiksberg Kommuner, Færøerne og Grønland.

§ 55. (Udelades)

§ 56. (Udelades)

Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet⁴⁾ indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 24. Loven træder i kraft den 1. februar 2017.

Stk. 2. (Udelades)

Stk. 3. Erhvervsministeren⁵⁾ kan efter høring af miljø- og fødevareministeren fastsætte overgangsregler.

Stk. 4. (Udelades)

Stk. 5. Regler, der er fastsat i henhold til hidtil gældende regler, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler fastsat med hjemmel i denne lov. Overtrædelse af reglerne straffes efter de hidtil gældende regler.

Stk. 6. Verserende klagesager i Natur- og Miljøklagenævnet eller Klagecenter for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, der ikke er færdigbehandlet ved denne lovs ikrafttræden, færdigbehandles og afgøres af Miljø- og Fødevareklagenævnet efter reglerne i denne lov. Dette gælder dog ikke verserende klagesager ved Natur- og Miljøklagenævnet, som ved lovens ikrafttræden skal færdigbehandles og afgøres af Planklagenævnet, jf. § 1 i lov om Planklagenævnet.

Stk. 7. (Udelades)

NaturErhvervstyrelsen, den 4. januar 2017

JETTE PETERSEN

/ Dorthe Nielsen

- 1) Denne lovbekendtgørelse gengiver alene ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelsen i lov nr. 1715 af 27. december 2016. Bemærkningen om ikrafttrædelsesbestemmelsen for den tidligere vedtagne ændring af loven, der fremgår af lovbekendtgørelse nr. 389 af 27. april 2016, er ikke gengivet i denne lovbekendtgørelse.
- 2) Ved kongelig resolution af 28. juni 2015 blev Miljøministeriet og Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri sammenlagt til et Miljø- og Fødevareministerium, jf. bekendtgørelse nr. 1229 af 3. november 2015 om ændring i forretningernes fordeling mellem ministrene.
- 3) Denne bekendtgørelse gengiver ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelsen i lov nr. 132 af 16. december 2016. De bemærkninger om ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelserne for de tidligere vedtagne ændringer i loven, der fremgår af lovbekendtgørelse nr. 26 af 14. januar 2015, er ikke gengivet i denne bekendtgørelse.
- 4) Lovændringen vedrører indsættelse af § 38 a.
- 5) Ved kongelig resolution af 28. november 2016 er betegnelsen Erhvervs- og Vækstministeriet ændret til Erhvervsministeriet, jf. bekendtgørelse nr. 1777 af 23. december 2016.